

patimur. Nōne forte deficiim? Absit. Mirabilis in excelsis dñs. Ideo et ibi cū diceret: Ut in me pax habetis: in mūdo aut pressurā: quasi diceret: Putas nō premet nos mūdus et extinguet nos: statim subiecit: Sed gaudete: qz ego vici seculū. Si g̃ ait: ego vici seculū: adherete illi qui vicit seculū: qui vincet mare. Gaudete ad eum qz mirabilis ē in excelsis dñs: et testimonia tua credita facta sunt nimis. Et quid factū est de his oibus? **D**omū tuā decet sanctificatio dñe: Domū tuā: totā domū tuā: nō hic: aut hic: aut ibi: sed domū tuā: tñ p totū orbem terrarū. Quare p totū orbem terrarū: Quia correxit orbē terre qui non cōmouebitur. Dom⁹ dñi fortis erat: p totū orbē terrarū erit. Multi cadēt: sed dom⁹ illa stat. Multi turbabunt: s̃ domus illa nō mouebit. Domū tuā decet sanctificatio dñe. Nūquid paruo tēpore: Absit. In longitudine dierū.

Alta lfa.
† sanctitudo.

Explicit. Tract. de ps. XCII.

Incipit Tract. de ps. XCIII.

Sicut intensissime audiuim⁹ cū psalmus iste legeret: ita intente audiamus: cū reuelat dñs q̃ hic dignat⁹ est opacare mysteria. Ad hoc em̃ claudū q̃dam sacramēta scripturarū: nō vt dengenē: sed vt pulsantib⁹ aperiant. Si g̃ affectu pio et sincera cordis caritate pulsatis: ille aperiet q̃ videt vs̃ pulsatis. Notū est nobis omnib⁹ atqz vtinā de numero eorū nō sum⁹: multos murmurare aduersus dei patientiā et dolere iniquos hoies et impios: vel viuere in hac terra: vel etiā plurimū posse: et qd̃ est ampli⁹ plerūqz plurimū posse malos aduersus bonos: et sepe malos preme-re bonos: malos exultare: bonos laborare: malos sup̃bire: bonos hūiliari. Attendentes talia: in genere em̃ hūano abūdāt: puertunt ipatiētes et infirmi animi: q̃si frustra sint boni: qz de⁹ auertit: vel auertere vī de⁹ oculos suos a bonis operib⁹ piorū et si deliū: et augere malos in his que diligunt. Putantes g̃ infirmi frustra se bñ viuē: aut inuitant ad imitandā maliciā eorū q̃s quasi florere sp̃ciant: aut si p infirmitatē: vel p sone sue vel animi: timēt male facere: ne aliqd̃ illis fm̃ leges seculi mali accidat: nō qz iusticiā diligūt: sed vt dicā apert⁹ timētes dānari inter hoies vel ab hoib⁹: abstinet se q̃dem a factis malis: sed nō se abstinent a cogitationib⁹ malis. Et in cogitationes

eorū iniquis precipue caput iniquitatis illa tenet impietas: qz videt eis deus negligere et nō curare res hūanas: et aut equaliter habere bonos et malos: aut etiā qd̃ est perniciosi⁹ cogitare insectari bonos: mal fauerē. Qui talia cogitat: et si nihil mali alicui faciat: facit plurimū sibi: et in semetipm̃ impius est: et iniquitate sua nō ledit deū: sed interficit se: neqz nocēt hoibus: qz timidi sūt qui talia cogitāt: sed tñ homicidia eorū: ad ulteria eorū: fraudes et rapinas eorū videt deus: et punit in cogitationib⁹ eorū. Quid em̃ velint: ille attendit cui⁹ oculus nō repelitur carne: vt nō videat volūtatē. Tales si occasiones inueniāt nō mali sūt: sed manifestant nō vt sentias quid natū sit manifestum: sed vt intelligas qd̃ latebat inclusum. Paucis his annis et ppe lxxterno die viderūt hec homines: et pbauerūt etiā qui tarde intelligūt. Erat em̃ hic vna domus potentissima ad tempus: de qua flagellus fecerat deus generi humano: et castigatus est inde gen⁹ humanū: si cognoscat flagellū patris et timeat sententiā iudicis. Cū ergo esset hic eadē domus magna: multi sub illa gemebāt: murmurabāt: rephendebāt: detestabant: blasphemabant: quō se artāt homines et dantur diuino illo iudicio multi in cōcupiscētiis cordis sui: subito euer-tebant ipsaz domū illi qui murmurabāt de ipsa domo: et ab eis talia hoies patiebant: q̃lia se pati ipi a talib⁹ pauloātē q̃rebatur. Bonus g̃ ille est qui et qñ potest mala facere nō facit: de quo scriptū est: Qui potuit trāsgredi et nō est trāsgressus: et facē mala et nō fecit: Quis ē hic et laudabim⁹ eū: fecit em̃ mirabilia in vita sua. Loq̃batur scriptura de potentib⁹ innocentib⁹. Et lup⁹ em̃ tñ vult nocere quātū leo: dissimiliter nocēt: sed nō dissimilit cupiūt. Leo em̃ non solū p̃tenit canē latrantē: sed etiā fugat: et venit ad ouile: et obmutescit⁹ canib⁹ rapit qd̃ p̃t: lupus nō audet inter latrat⁹ canū. Nūquid p̃pterea q̃ si potuit auferre a canib⁹ terrū innocētior remeavit: Vocet g̃ de⁹ innocentia vt q̃sqz innocentior sit: nō timore pene: sed amore iusticie. Tūc em̃ liber ē innocēs: et ver⁹ ē innocēs. Qui aut timore innocēs fit: nō est innocēs: q̃uis nō noceat cū vult nocere. Nō em̃ nocet alteri p̃fectū malū: s̃ sibi plurimū p cupiditatē malā. Nā quō sibi noceat: audi scripturā. Qui aut amat iniquitatē odit aīaz suā. Et reuera multū errāt hoies q̃ putāt iusticiā suā alijs nocē et sibi

nō nocere. Ad alios pcedit iniquitas cuiuslibet vt corpi noceat: vt rē familiārē ledat: vt villā inuadat: vt mācipiūz abducat: vt aurūz auferat: aut argentū: vel si qd aliud possidet: ad h pferat illa iniquitas ad alterū: Ergo iniquitas tua alieno corpi nocet: tuo aīo nō nocet: Cōtra istā simplicē veracēqz doctrinā q̄ insinuat hoīb⁹ bonis: vt ipsā iusticiā diligāt: z ex ea placē deo velint: ab illa intelligāt luce quadā itelligibili pfundiā suā: vt faciāt iusta opa: z illā lucē sapiētie oīb⁹ q̄ in sc̄lo diligunt pponāt. Cōtra istā doctrinā talia murmura sūt hoīm: z si nō pcedūt i voce rodūt in corde. Quid q̄ dicūt: *Clere placitur⁹ sum deo p iusticiā: Aut isti illi placēt: sub cuius imperio mali tanta mala committunt z nihil illis euenit mali: Aut si forte euenit aliqd mali: qd sibi dicūt illi cū eis ceperis dicere: Ecce quāta fecit mala: quō illi redditū est: q̄lē exitū habet: Incipiunt illi cogitare iustos quibus mala euenerūt: z opponūt nobis z dicūt: Si illi p̄pterea mali accidit aliqd qz iniqu⁹ fuit: illi q̄re accidit qui taz iuste vixit: Qui elemofynas tātas fecit: qui tā multa bona opatus ē in ecclesia: q̄re talē sortē inuenit: Quare talē exitū habuit qualē ille homo qui multa iniquā cōmisit: Ad hoc autem ista dicūt: vt ostendāt se p̄pterea nō facere mala: qz nō possunt: aut qz nō audent. Mā qd velit cor: lingua testat. Et qdem etiā si lingua obmutesceret: z ipsa timore compressa esset: deus videret intus quid cogitaret homo: si etiā alium hominē lateret. Tacitas ergo cogitationes hoīm tales aut etiā erūpētēs in verba vel facta curat iste psalmus si curari velint. Intendāt q̄ z curent: Atqz vtinā in hac multitudine: tota q̄ nūc est inter istos parietes: z audit p nos v̄bz dñi nulla sint talia vulnera q̄ curent: vtinā nulla sint: nō tñ rem supflūā facimus dicē: si nulla ibi sunt vulnera. Instruātur corda ad sanādos alios cū audire talia ceperint. Credo em̄ qz vnusq̄sqz christian⁹ cū audierit aliquē dicentē talia: si bon⁹ fidelis est: z bñ credit deo: z spes ei⁹ est in futuro seclō: nō in hac terra: nō in hac vita est: z nō frustra audit vt surfū cor habeat: irridet z dolet talia murmurātes: z dicet sibi: de⁹ nouit quid agat: nos nō possumus nosse psalm⁹ ipsi⁹: q̄re parcat malis ad t̄ps: vel quare laborāt boni ad t̄pus: sufficit tñ mihi hoc scire: qz z ad tempus laborat bonus: z ad t̄pus floret malus. Qui ergo talis est secu-*

rus est: z patienter fert oēs felicitates malozū: z labores bonozū patienter fert: tolerat donec finiat hoc seculū: donec trāseat iniquitas. Jā talis beatus est: z erudiuit euz de⁹ de lege sua: z mitigauit eū a dieb⁹ malignis: donec fodiat peccatori fouea. Qui vero nondū est talis: audiat per nos quod dñs placet: Plura aut ipse dicat in corde qui meli⁹ videt vulnus qd̄ curet. *Psalmus hunc habet titulū: id est hanc inscriptionē. Psalmus ipsi Dauid quarta sabbati. Doctur⁹ est psalmus iste patientiā in laboribus iustozū: cōtra iniquozū felicitates patientiā docet: patientiāz edificat: hoc habet totus a capite vsqz in finem. Quare ergo talem habet titulum in quarta sabbati: Una sabbati: dies dominicus est: secūda sabbati. secūda feria: quē seculares diem lune vocant. tertia sabbati: tertia feria quē diem illi martis vocant. Quarta ergo sabbatorū: quarta feria qui mercurij dies dicitur a paganis: z a multē christianis: sed nollemus vt dicāt: atqz vti naz corrigātur vt nō dicāt. Sic em̄ habent linguā suā qua vtantur. Non em̄ z in omnibus gentibus ista dicuntur. Multe gentes alie atqz alie aliter vocant. Melius ergo de ore christiano ritus loquendi ecclesiasticus procedat. Tamen si quē sorte cōsuetudo traxerit: vt illd̄ exeat ex ore quod improbat corde: intelligat illos omnes de quozū nominib⁹ appellata sunt sidera homines fuisse: nec ex eo esse cepisse ista sidera in celo: ex quo illi ceperūt: z ante ibi fuerūt: sed p beneficia quedā mortaliū mortalia illi homines p tempore suo: quia plurimū potuerūt z eminuerunt in hoc seculo cum cari essent hominib⁹: nō p̄pter vitam eternam: sed propter cōmodum temporale deferebantur eis diuini honores. Ceteres enim seculi decepti: z decipere volentes: in eoz adulationē qui sibi aliquid fm̄ amorem prestassent sidera ostendebāt in celo dicentes: q̄ illius esset illud sidus z illud illius. Hoīes autē qui ante nō aspexerāt vt viderēt: qz ibi erāt z illa sidera a nō nascerētur: decepti crediderunt: z pcepta est opinio vanitatis. Hāc opinionē erroris diabolus cofirmauit: chustus euertit. Nos ergo fm̄ quod loquimur quarta sabbatorū: quartus dies intelligitur a die dominica. Attendat itaqz caritas vestra qd̄ sibi velit iste titul⁹. Hinc grāde mysteriū: z reuera occultū. Nam pleraqz ipsi⁹ psal-*

mi manifeste sonāt: et manifeste mouent: et cito intelliguntur. Hic autē titulus quod fatendum est habet nō parū obscuritatis: sed aderit dñs et serenabit nubilū: et videbitis psalmū: et ex fronte psalmi cognoscetis eum. In fronte em̄ habet psalmus iste: psalmus ipsi Dauid quarta sabbatorum. In lumine est titulus: in postibus fixus est: Volūt hōies titulū cognoscere: et sic domū intrare. Recolamus ergo scripturā sanctā in genesi. primo die quid sit factū: inuenimus lucē. secūdo die quid sit factū: inuenimus firmamentū quod appellauit deus celū. tertio die quid sit factū: inuenim⁹ specie terre: et maris: et segregationē: vt omnis cōgregatio aquarū vocaretur mare: et arida vocaretur terra. Quarto die luminaria fecit deus in celo solem in potestatez diei: lunam et stellas in potestatem noctis: hoc quarto die fecit. Quid sibi ergo vult quod de quarto die accepit psalmus titulū: In quo psalmo docetur patientia aduersus felicitates malorū: et labores bonorum. Habes Paulum apostolū dicentē sanctis fidelibus roboratis in christo: Omnia facite sine murmuratione et disceptatione: vt sitis irreprehensibiles: et sinceres: immaculati filij dei in medio nationis tortuose et puerse: in quibus apparetis sicut luminaria in mūdo verbū vite habentes. Similitudo de luminariibus data ē ad sanctos: vt sine murmuratione sint in natione tortuosa et puerse. Sed ne quisq̄ p̄pterea putet colēda esse et adorāda luminaria celi: quia inde aliqua similitudo ducta est ad significationē sanctorū: prius hoc explicemus in nomine christi: q̄ nō sit cōsequens vt p̄pterea tibi videatur adorādus sol: aut luna: aut stelle: aut celū: qz aliqua de illis similitudo ducta est: qua significarētur sancti: quia multa sunt de quib⁹ ducta est similitudo ad significandos sanctos que nō adorant. Si em̄ quicquid est vñ similitudo ducitur ad sanctos: adorandū tibi putas: adora montes et colles: qz dictū est: Adōtes exultauerūt velut arietes: et colles velut agni ouīū. Tu de sanctis dicis: ego de ipō christo dico. Adora leonē: qz dictū est: Elcūt leo de tribu Iuda. Adora petrā: quia dictū est: Petra autē erat christus. Si autē nō adoras in christo ista terrena: quibus de illis similitudo quedā data est ad significādos sanctos: de quacūq̄ creatura ducta fuerit similitudo: tu intellige similitudinē creature: et

adora artificē creature. Bictus est sol dñs noster Iesus christus: nūquid iste sol quē et minutissima animalia nobis cum vidēt? Sed de quo dictū est: Erat lumē verū quō illuminat omnē hominē venientē in hunc mūdū. Nam lux ista nō hominē solum illuminat: sed et iumentāz pecora et omnia animalia. Quod autē illuminat omnē hominē: in corde illuminat: vbi intellectū solū habet. Intelligat ergo caritas vestra quibus dixit Ap̄ls: in natione tortuosa et puerse: id est inter iniq̄s in quib⁹ apparetis sicut luminaria in mūdo verbū vite hñtes: quō dāmō admonuit nos: et istū psalmū intelligere et p̄noscere titulū ipsius. Tales. n. sancti in quib⁹ est verbū vite de cōuersatione quā hñt in celo: despiciūt oia iniq̄ q̄ fiūt in terra. Et quō luminaria in celo p̄ diē et p̄ noctē p̄cedūt: pagūt itinera sua: cursus suos certos hñt: et cōmittunt tāta mala: nec deuiant de sup stelle fixe in celo: agētes p̄ tract⁹ celestes q̄ illis p̄stituit et p̄stituit creator ipsoz: sic debēt sancti: sed si in celo figant corda eorū: si nō frustra audiant et respōdeāt sursum se hñe cor: si imitent eū qui ait: Nostra autē cōuersatio in celis. Qui ḡ sunt in supnis: et de supnis cogitant: sicut dictum est: Ubi est thesaur⁹ tuus ibi: et cor tuū: de ipsis cogitationib⁹ supernoz patientes fiant: et quicquid in terra cōmittitur: sic nō curant donec peragāt itinera sua: quēadmodū dñs nō curant luminaria celi: quō excerceāt dies et noctes: quibus tāta mala videāt fieri sup terrā. Sz facile ē forte: vt ferāt iusti iniq̄tates maloz q̄ nō in ipos fiūt: sic ferunt et que in ipos fiūt. Nō em̄ p̄pterea debent ferre et tolerare: qz in alios fiūt: et si in se fiant: nō debēt p̄dere tolerantia. Nā qui perdidit tolerantia: cecidit de celo. Qui autē fixū habet cor in celo: terra ipsi⁹ laborat in terra. Quanta et de ipsis luminariib⁹ fingunt homines: et patienter ferunt: quomodo iusti patienter debent ferre omnes etiā de se falsas criminationes. Hoc ipm quod iaz dudū dixi: qui illa stella Mercurij ē: et illa stella Saturni est: et illa stella Iouis est: conuitia fiunt stellis. Quid ille: cū audiunt tanta cōuitia: Nūquid mouētur aut nō exercent cursus suos? Sic et homo qui in natione peruersa et tortuosa habet verbum dei: sicut luminare est fulgens in seculo. Quanta qui sibi videntur honorare solem de illo mentiuntur: qui dicunt christus est sol: mentiuntur de sole. Flouit

sol dominū suū esse christuz & creatorem suū: & si indignari pōt acerbi⁹ indignat cōtra falso honorantē: q̄ cōtra cōtumeliosū: Seruo em̄ bono maior cōtumelia est iniuria domini. Quāta falsa de ipsis luminariibus quidā dicunt & ferunt: tolerāt & non mouentur. Quare: Quia in celo sunt. Lelum autē quid est: Ne hoc p̄mittamus: Quedam de luna mentiūtur hoies: q̄ vident obscurari lunā: & dicūt malefici illam deponūt: cū certis temporibus defectū suū habeat s̄m dei dispositionē: non curat tamē ista verba hominū illa que in celo ē. Sed quid est in celo? In firmamento celi est. Cuius ergo cor in firmamento libri dei est: illa non curat. Nam celum intelligitur firmamentū: per figuraz liber legis: Ideo quodam loco dicitur: Extendit celū sicut pellem: si extendit sicut pellis: tanq̄ liber est extentus vt legatur. Transacto autē tempore quo legitur lex: propterea em̄ legitur lex: quia nondū venimus ad illā sapientiā que implet corda & mentes intuentiū: & nō opus erit vt aliquid ibi nobis legatur: q̄a in eo quod nobis legitur syllabe sonant et transeūt: illa lux veritatis nō preterit: sed fixa permanens inebriat corda videntū: quomodo dictum est: Inebriabuntur ab vbertate domus tue: & torrente delinarum tuarū potabis eos: quoniā apud te est domine fons vite. Et vide ipsuz fontē. In lumine inquit tuo videbim⁹ lumē. Adhodo ḡ lectio necessaria est: q̄ diu ex pte cognoscimus & ex pte p̄phetam⁹: sicut dicit Ap̄lus: cū autē venit qd̄ p̄fectū ē aufere qd̄ ex pte est. Ad em̄ i illa ciuitate hierusalē vbi angeli viuūt legem⁹: vñ nos mō pegrinamur: & pegrinano n̄ra gemit: gemit autē si scim⁹ qz pegrinamur. Nam odit valde patriā: qui putat sibi bene esse cū pegrinatur. Nunqd̄ in illa ciuitate vbi sunt angeli euangeliz legitur: aut Ap̄lus: Verbo dei pascunt: qd̄ verbum dei vt sonaret nobis ad t̄pus: verbū caro factū est & habitauit in nobis: Sz tñ ipsa lex que scripta est: firmamentū nob̄ est: ibi si sic cor nostrū: nō cōpellitur iniq̄tibus hoim. Dicitū est ergo: Extendit celū sicut pellē. Cū autē trāseunt t̄pa necessitat̄ librorū: quid dicitū est: Celū plicabit vt liber. Qui ḡ sursum h̄z cor: ipm̄ cor ipius lūinare ē: in celo fulget: nec vincitur tenebr̄: Infra em̄ sunt tenebre: tenebre autē iniquitas: nō in cōmutabiles tenebre. Jam & besterno die cōmemorauimus: Sz qui hodie

tenebre sunt: si velint cras lux erunt: Qui tenebre huc ingressi sunt: si velint iā lux eē possunt. Aperte em̄ Ap̄lus ne q̄s putaret naturales esse iniquitates que mutari non p̄nt: Fuitis em̄ inq̄t aliqui tenebre: nūc autē lux in dño: sicut filij lucē ambulate. Lux inquit in dño nō in vobis: Cor ḡ in libro: Si cor in libro: cor in firmamento celi. Si ibi est cor: inde lucet & nō mouebit iniquitatib⁹ subterpositis: nō qz in celo ibi est p̄ carne: sed qz ibi est per cōuersationē: scdm̄ qd̄ dicitū est: Intra autē p̄uersatio in celis est. Nō potes cogitare illā ciuitatē: qz nondū vides. Et cogitare celū: Libri dei cogita. Audi psalmū: Et in lege eius meditabitur die ac nocte. Et ibi hic beat⁹ dicitur est: qui nō abiit in cōsilio impiorū: & in via peccatorū nō stetit: & in cathedra pestilentie nō sedit: sed in lege domini fuit voluntas eius. Et de lumine in celo: & in lege eius meditabitur die ac nocte. Vult patienter ferre omnia: nō descendat de celo: & in lege eius meditabitur die ac nocte. Ergo in celo cor eius. Si in celo cor ei⁹: omnes iniquitates que fiunt in terra ad tempus: omnes felicitates malorū hominū: omnes labores iustorū meditantū die ac nocte lege dei nulla sunt: & patienter tolerat omnia: & erit beatus eruditus a deo. Et quomodo in firmamento celi: Quia lex firmamentum est. Beatus vir que tu erudieris domine: & de lege tua docueris eū: vt mitiges eū a dieb⁹ malignis donec fodiat peccatori fouea. Attendite ergo luminaria: quomō p̄cedunt & occidunt: & redeūt: agunt cursus suos: distinguūt diem & noctem: volunt annos & tēpora: & tanta mala fiunt in terra illis quietē in celo habētibus. Quid est ergo quod docet nos deus: Jam attendamus psalmū.

Expositio psalmi.

Deus vltionū dominus: deus vltionū fidei egit. Tu putas qz nō vindicat: Vindicat deus vltionū. Quid ē de⁹ vltionū: Be⁹ vindicat. In eo certe murmurat: qz nō vindicat in malos. Noli murmurare: ne inter illos sis in quos vindicat. Facit ille furtum & viuūt: tu murmurat aduersus deū: qz nō moritur qui tibi furtū fecit. Si iam nō facit furtum vide. Si em̄ iam nō facis: vide ne aliquādo fecisti. Si iam dies es: recole noctem tuā. Si in celo fixus es: recole terras tuā: Inuenis te fures forte fuisse aliquādo

Alia lra. t libere.

z aliquē aliū forte stomachatū: qz z tu fur-
tū faciēs viristi z nō es mortu⁹. Quō autē
tu qñ faciebas: ideo viristi vt postea nō fa-
ceres: noli qz trāsisti velle misericōiam dei pō-
tē subuertere. Nescis illuc multos trāsitu-
ros: qz z tu trāsisti. Eesses mō q murmurā-
res: si aduersus te audiret q por de te mur-
murauit: Et tñ z nūc optas vindictā dei in
malos: qz fur nō morit: z murmurat aduer-
sus deū: qz fur nō morit. Appēde in state-
ra eq̄tatis furē z blasphemū. Jam dicis qz
fur nō es: sed murmurādo aduersus deū:
blasphem⁹ es. Ille captat sōnū hoīs vt ali-
qd inuolēt: z tu dicis qz dormit de⁹ z hoīez
nō videt. Ergo vis vt ille corrigat manū:
por tu linguā corripit. Vis vt ille corrigat
cor aduersus hoīem: tu corripit cor aduer-
sus deū: ne forte cū optas vindictaz dei: si
venerit te porē iueniat. Nā ille veniet z vi-
dicabit pseuerātes in neq̄cia sua inq̄tos p̄-
rogatiōi misericōie ip̄ius: inq̄tos paciētie ip̄i-
us: thesaurizātes sibi irā in die ire: z reuela-
tionis iusti iudicij dei: qui reddet vnicuiq̄
sm opa sua: quia de⁹ vltionū dñs: de⁹ vlti-
onū ideo fident⁹ egit. Nulli em̄ pepcit: qñ
hic locut⁹ est. Ip̄e dñs erat in carnis infir-
mitate: sed in vtute sermōis nō accepit p̄so-
nas principū iudeoz. Quāta in illos dicit
z quō dictū est: Vere in fiducia: qz scriptū
est i psalmus de illo: Prop̄t miserā inopū
z gemitū paup̄ez nūc exurgam dicit dñs.
Qui sunt paupes: Qui sūt inopes: Qui
spem nō habēt nisi in illo solo: in quo solo
spes nō fallit. Attēdite fratres q̄ sunt pau-
peres z inopes. Nō osno paupes q̄ nihil
hñt vident⁹ dici a sc̄ptura: qñ laudāt pau-
peres. Inuenis em̄ paup̄e hoīem qñ patit
aliquaz iuriā: nō attēdit nisi patronū suū:
in cui⁹ forte domo manet: cui⁹ inq̄lin⁹ est:
cui⁹ colon⁹ est: cui⁹ cliens ē: z iō se indigne
pati: qz ad illū ptinet cor ip̄ius in hoīe: spes
ip̄ius in hoīe: cinis in cinē. Sūt autē z alij:
q̄ opulēti sunt z honorib⁹ sm t̄pus hūanis
fulciunt: z tñ nec in pecunia sua spem po-
nūt: nec in fūdis suis spes ponūt: nec in fa-
milia sua spē ponūt: nec in claritate trāsito-
rie dignitatis: s̄ totā spes in illo ponūt: cui
nō succedit: qui mori nō pōt: q̄ falli z fallē
nō pōt. Tales z si multa vident⁹ hñe sm se-
culū: bñ tñ ea gubernāt ad refectionē indi-
gentiū: inter paupes dñi numerāt. Quidēt
em̄ piculose se viuē in hac vita: sentiunt se
esse pegrinos: sic diuersant in opulētia di-
uitiarū suarū: quō viator in stabulo trāsitu

rus nō possessur⁹. Ergo quid dñs: Prop̄-
ter miserā inopū z gemitū pauperū nūc
exurgā dicit dñs: ponā in saluari. Saluta-
ris noster saluator noster est. In illo voluit
ponere spem oīm inopū z gemituz. Et qd
ait: Fiducialit⁹ agā in eo. Quid ē fiduciali-
ter agā: Nō timebit: nō parcerit vitijs z pec-
catis hoīm. Vere medic⁹ fidelis medi-
cinali ferro sermonis instructus: secuit oīa
vulnera. Nō qz talis p̄dictus z p̄nunciat⁹:
talis etiā inuētus ē: Loq̄bat in mōte vbi di-
xit: Bñ paupes spū: qñ ip̄oz ē regnū ce-
loz. Ibi beati dicti sunt: q̄ p̄secutionē pati-
unt p̄pter iusticiā. In ip̄so sermone dixit:
Quia ip̄oz est regnū celozū. Et vt faceret
illos luminaria: id ē patiēter tolerātes oīa
ista inq̄ que transeūt: Beati eritis inq̄t cū
vos p̄secuti fuerint: z dixerint omne malū
aduersum vos: gaudete z exultate qz mer-
ces v̄ra magna ē in celis. Beinde in p̄gres-
su sermonis cū docere inciperet: q̄uis euz
turba circūdaret: dixit talia discipulis suis:
que serirent faciē phariseoz z iudeoz: q̄a
qñ p̄mat⁹ habebāt exponēdarū sc̄pturaz:
z oīm qui qñ sibi iusti videbant: vel videri
se arbitrabant: z ad quozū p̄matū plebis
obsequiū videbant obteperare: nō pepcit:
z dixit: Qñ oratis nō orētis sicut hypocri-
te: qui amāt in synagogis z angulis plate-
arū stātes orare vt videāt ab hoībuz: z ce-
tera talia. Tetigit hoīes: nō timuit aliquē.
Et cū terminasset ipsum sermonē: cōclūdit
de illo scriptura euangelij sic. Factū est in-
quit cū cōsummasset Iesus verba hec: ad-
mirabantur turbe sup doctrina eius. Erat
em̄ docens eos tanq̄ ptātes habēs: nō q̄-
si scribe eozū z pharisei. Quāta q̄ ille de q̄
dictū est: erat docēs eos tanq̄ ptātes hñs
quāta dixit: Ele vobis scribe z pharisei hy-
pocrite: q̄nta in illos corā in faciē: neminē
timuit. Quare: Quia de⁹ vltionū est: ideo
nō parcebat in v̄bo: vt essent postea quib⁹
parceret in iudicio: quia si nollet accipere
verbi medicinā: incursum erāt v̄tiqz z inuē-
turi iudicis sententiā. Quare: Quia dixit
deus vltionum dominus: deus vltionum
fident⁹ egit: id est nulli pepercit in verbo.
Qui in verbo nō pepercit passurus: par-
ceret in sententia iudicatur⁹: Qui neminem
timuit in humilitate: timebit quēquam in
claritate: Ex eo quod iam fident⁹ egit: co-
gita quomodo sit actur⁹ in fine seculi. Nō
li ergo murmurare aduersus deuz: qui qua-
si parcit malis: sed esto bonus cui forte ad

tpus in flagello nō parcat: z in fine parcat
 in iudicio. **Be'** vltionū dñs : de' vltionuz
 fidēter egit. Et qz fident' egit: illi nō tulerūt
 fiduciā eius. Et qz hūilis venerat: z carne
 mortali indut' erat: z mori venerat nō face
 re qd pctōres: sed pati qd pctōres: qz pte
 rea venerat cū fidēter egisset: z illi ferre nō
 possent fiduciā ei' in verbo qd fecerūt: Te
 nuerūt: flagellauerūt: illuserūt: colaphiza
 uerūt: spūis illinierūt: spinis coronauerūt:
 in cruce leuauerūt: postremo occiderunt.
Sed qd sequit' qd fident' egerit: Exalta
re qui iudicas terrā: Quia tenuit
 humile: tenebunt excelsum. **Putā** qz iudi
 cauerūt mortālē: nōne ab imortali iudica
 bunt: **Quid ergo ait: Exaltare tu qui fidē**
ter egisti: z fiduciā verbi tui non sunt passi
iniqui: z putauerūt se aliqd egisse: qz te cō
p̄hendētes crucifixerūt: qui te deberēt fide
cōp̄hēdere cōp̄hēderūt p̄secutione.
Tu ergo qui fidēter egisti inter iniqs: z ne
minez timuisti: z qz passus es exaltare: id ē
exurge vade in celū: patiat' z ecclesia pati
enter qd passus est caput ecclesie patiēter.
Et exaltare qui iudicas terrā. Redde re
tributionē superbis. **Redditur' est**
fratres. Quid est em̄ qd dictū est: Exalta
re qui iudicas terrā: redde retributionē su
perbis: Prop̄hetia est p̄dicētis: nō auda
cia iubēns. Nō em̄ qz dixit p̄beta: Exalta
re qui iudicas terrā: obtēperauit p̄beta
christus vt resurgeret z iret in celuz: sed qz
hoc factur' erat christus: hoc p̄dixit p̄beta
ta. Non ideo fecit qz p̄beta p̄dixerat: sed
ideo p̄beta p̄dixerat: qz ille factur' erat.
Videt humilē christuz in spiritu: videt hu
milē neminē timentē: nulli parcentē in ver
bo: z dicit fidenter egit: videt illū q̄ fiden
ter egit: videt illum cōp̄hensum: videt il
lum crucifixū: videt illuz humiliatū: videt
illum resurgentē z cūntē in celū: z venturū
inde ad iudiciū eozuz inter quozū manus
passus est omnia mala: Exaltare inq̄t qui
iudicas terrā: redde retributionēz superbis.
Sup̄bis reddet nō hūilibus. Qui sunt su
perbi: Quib' parū est q̄ mala faciūt: sed z
defendere peccata sua volūt. Nāqz de his
qui crucifixerūt christū facta sūt postea mi
racula: qñ de ipso numero iudeozū credi
derūt: z donat' est illis sanguis xp̄i. Impi
as man' z cruētas de sanguine christi por
tabāt: lauit eos ip̄e cui' sanguinē fuderūt:
ad iūcti sunt corpi ipsius: id est ecclesie qui
corp' ei' mortale qd viderāt p̄secuti sunt:

Fuderūt p̄ciū suū vt biberēt p̄ciū suum.
 Nāqz postea plures p̄uersi sunt: cū multa
 miracula fierēt ab apl̄is. Aliq̄t hoīm multa
 vna die crediderūt: z in p̄pinq̄ inuēti sūt: vt
 oīa sua q̄ habebāt vēderēt: z p̄ciū rerū suā
 rū ad pedes ap̄loz ponerēt: z vnicuiqz di
 stribuebat quō opus erat: z erat illis vna
 aīa: z cor vnū in deū: de ipsis crucifixorū
 bus dñi. Sed quare illis nō redditum est:
 Quia redde retributionē sup̄bis dictū ē:
 illi aut' noluerūt esse sup̄bi. Et em̄ cū vide
 rēt multa miracula fieri p̄ nomē christi: quē
 se putabant interfecisse: cōmoti miraculis
 audierūt a p̄etro in cui' noīe illa fierēt. Nō
 em̄ sibi arrogare serui voluerūt potētā dñi
 sui: vt dicerēt a se factū esse qd ille in ipsis
 faciebat. Honorē q̄ serui dederūt dño suo:
 dixerūt: qz q̄ illi mirabant' in noīe ei' fierēt
 quē illi crucifixerūt z facti sunt hūiles: cō
 puncti sunt corde: turbati sunt p̄sentes
 peccatū suū: z cōsiliū quererūt dicentes:
 Quid ergo faciem'?: Nō desperāt de salu
 te: sed querūt medicinā. Tūc aut' illis p̄e
 trus: Agite penitentiā z baptizetur vnus
 quisqz vstrū in noīe dñi Iesu christi. Qui
 egerūt penitentiā humiles fuerūt. Nō q̄ il
 lis redditū est: qz vide quid dicat psalmus
 iste: Exaltare q̄ iudicas terrā: redde retri
 butionē superbis. Ab illo numero q̄ excep
 ti erant illi: in illis valuit vox illa dñi in cru
 ce pendētis: z dicētis: Pater ignosce il
 lis: qz nesciūt quid faciūt. Exaltare qui iu
 dicas terrā: redde retributionē sup̄bis. Er
 go redditur' est retributionē: **Redditur':**
sed superbis. Sed qñ: Quā reddet. Iteruz
mali triūphant: z exultant mali: z blasp̄e
māt mali: oīa mala faciūt: mouet te cū pie
tate q̄re: nō cū sup̄bia rep̄hēde: mouet te
cōpatif tibi z psalm': q̄rit tecū si qz nescit:
sed ideo tecū querit qd scit: vt in illo inue
nias qd nesciebas. Quō q̄ vult aliquē cō
solari: nisi p̄dolet cū illo: nō illū erigit: pri
us cū illo dolet: z sic cū reficit sermone p̄so
latorio. Si aut' itret ad illū ridēs luctū ei':
nō facit qd mō lectū est: dicente apostolo:
Gaudere cū gaudētibus: flere cum flenti
bus. Ergo vt gaudeat tecuz prius fles cū
illo: cōtristaris cū illo vt reficias eum: sic z
psalmus z spiritus dei vtiqz omnia sciens
querit tecū: qñ verba tua dicit. **Usqz**
quo pctōres dñe: vsqz quo pctōres
gloriantur: Respondent z loqn
tur iniquitate: loquent oēs q̄ operā
tur in iusticiā. Quid loquent: nisi cōtra

Alia lra.
 t' Effat ūn: r.

deū qui dicit: quid nob̄ pdest qz sic uiuimus: Quid diciturus es: Vere curat ista q̄ facimus deus. Quia em̄ uiuūt putāt deū nescire qd̄ faciunt. Tūc qd̄ mali illis p̄tingat: qz si stationarius sciret teneret illos: z ideo uitāt oculos stationarij ne statim teneātur. Oculos em̄ dei uitare nemo p̄ot: qz nō solū in cubiculo uident: sed z intima cordis tui. Cogitāt z ipsi qz nihil p̄ot latere deū: z qz faciūt z sciunt qd̄ fecerūt: z uident se uiuere sciēte deo: q̄ nō uiuēt sciēte stationario dicit sibi ista placēt deo. Et reuera si illi displicerent facta n̄ra: quō displicēt iudicibus: quō displicēt regib̄: quō displicēt imperatoribus: z quō displicent cōmentariētib̄: nunquid quō illoz oculos uitam̄: uitare possumus oculos dei? Ergo placēt ista deo. Ideo in alio psalmo peccatori dicit: Hec fecisti z tacui: suspicatus es iniquitatē q̄ ero tibi similis. Quid est q̄: ero tibi similis. Ut quō placet tibi factum tuū maluz: sic putes qz z tibi placet. Et minatur in posterū: arguā te. Ergo nō tacet qui dixit: tacui: cū dicit: Hec fecisti z tacui suspicatus es iniquitatē q̄ ero tibi similis: z nō tacuit. Cū em̄ nos loquimur: ille n̄ tacet. Cū em̄ lector legit: ille nō tacet: cū psalmus ista cantat: ille non tacet: z iste omnes voces dei per orbem terrarū fiunt. Quō q̄ tacet: quō non tacet: Non tacet in verbo: tacet in uindicta. Quid est q̄: hec fecisti: z tacui: Hec fecisti z nō uindicauī. Suspiciatus es iniquitatē q̄ ero tibi similis. De ipsa uindicta z taciturnitate: id est de cessatione uindictae: alio loco dicit: Tacui: nunquid semp̄ tacebo: Usq̄quo domie peccatores: vsq̄quo peccatores gloriabunt: Respondēt z loquent̄ iniquitatē: iniquitatē loquent̄ oēs q̄ opant̄ iniusticiā: z dicit oia opera. Respondent̄ z loquent̄ iniquitatē. Quid est respondēt: Cōtra iustū habēt qd̄ respondeāt. Venit iust̄ aliq̄s z dicit: Noli facere iniquitatē. Quare: Ne moriar: Ecce feci iniquitatē: quare nō morior: Ille fecit iusticiā z mortuus est. Quare mortu⁹ est: Ego feci iniquitatē: quare me nō abstulit de⁹: Ecce ille fecit iusticiā: z quare sic in illū uindicauit: Quare ille sic laborat: Respondēt: hoc est respōdēt qz habēt qd̄ dicant: qz parcitur illis de patientia dei: inueniunt argumentū responsionis sue: parcet ille p̄pter aliud r̄ndēt illi: p̄pter aliud qz uiuunt. Quare em̄ parcat ille: dicit Ap̄tus: exponit cōsiliū patientie dei. Existimas

inquit qui talia agis qz tu effugies iudicium dei: An diuitias benignitatis z lōganimitatis eius cōtemnis: Ignoras qz patientia dei ad penitentiā te adducit: Tu aut̄: id est ille qui respondet z dicit: si displicerē deo nō mihi parceret deus: uide qd̄ sibi faciet: audi Ap̄tm: Tu aut̄ fm̄ duriciā cordis tui z cor impenitēs: thesaurizas tibi irā in die ire z reuelationis iusti iudicij dei: qui reddet unicuiq̄ fm̄ opera sua. Ille q̄ auget lōganimitatē: z tu auges iniquitatē. Erunt illius thesaur⁹ in sempiternū: misericōdia in eos qui nō p̄tempserūt misericōdiam. Tu⁹ aut̄ thesaurus in ira inueniet: z qd̄ ponis quādie p̄ modicū: postea massam inuētus es. Adinuatum ponas: sed cumulū inuenies. Noli attendere minuta peccata tua quādiāna: de minutissimis guttis flumina implētur. Quid aut̄ illi faciūt q̄ respondēt z loquent̄ iniquitatē: qz faciūt z parcitur eis: Populū tuū dñe humiliauerūt: Id est omnes qui iuste uiuūt: in quos uolunt superbire oēs mali. Populū tuū dñe hūiliauerūt. Et hereditatē tuā uexauerūt. Viduā z pupillos interfecerūt: z p̄selitū occiderūt. Id est pegrinuz: aduenā: aduenticiū ipsum dicit p̄selitum. Manifesta sūt ista singula: nec opus est in his imorari. Et dixerūt nō uidebit dñs: Nō attendit ista: negligit ista: alias res curat: nō intelligit. He em̄ due voces sūt: uoces maloz. Una quā iam dixi: Hec fecisti z tacui: suspicatus es iniquitatē q̄ ero tibi similis. Quid ē q̄ ero tibi similis: Putas quia uideo peccata tua: z placent mihi qz nō uindico: Alia est uox iniquoz: qz nec attendit ista deus: nec aduertit ut sciat quēadmodū uiuā: nō me curat deus. Ergo inter aliqua me cōputat deus: aut uere me numerat de⁹: aut ipos hoīes numerat: Infelix hō ut esses curauit: ut bñ uiuas nō curat: Istozū q̄ ista uox est. Et dixerūt: nō uidebit dñs. Neq̄ intelliget de⁹ Jacob. Intelligite nūc qui insipientes estis in p̄plo: z stulti aliqñ sapite. Populū suum erudit cui possunt commoueri pedes. Quā felicitates iniquozū uidet homo: iam bene uiuens in numero sanctorū dei: id est in numero filiozū ecclesie: uidet qz florēt mali: z faciunt iniquitatē: z emulatur eos: z adducit ut imitetur facta ipsozū: quia uidet quasi nihil sibi p̄desse q̄ bene uiuat humilis hic sperans mercedem: Mā si illam speret futuram: nō illam

Alia lra.
† aduenā.
† pupillos.

Alia lra.
† Nec.
† nō habet

pdet: qz nondū venit tps vt accipiat eas.
In vinea oparis: fac opus tuū: z accipies
mercedē tuā. A p̄familias non erigeres
 añq̄s opareris: z a deo erigis añq̄s oparis.
 Et ista tolerātia ad opus tuū ptinet: z hoc
 ad mercedē ptinet. Adinus vis facere i vi
 nea: q̄ non vis tolerare: qz z ip̄a tolerantia
 ad ip̄am opationē ptinet: vt inuenias mer
 cedem. Qd si dolosus es: vide ne nō solū
 nō accipias mercedē: s̄ z penaz inuenias:
 qz voluisti esse oparius dolosus. Et quidē
 oparius dolosus: vt incipiat nō bñ facere:
 oculos patrifamilias attēdit: ad illū aspi
 cit qui p̄durit ad vineā: vt cū ille auerterit
 oculos: cesset z nō bñ opet: cū aut ille p̄uer
 terit oculos: bñ opet. Bcus aut q̄ te cōdu
 xit nō auertit oculos: non tibi licet dolose
 opari: super te sp̄ sunt oculi p̄rifamilias:
 quere vbi illū fallas: z cessa si potes. Ergo
 si q̄ forte aliqd̄ cogitabatis: qm̄ videbatis
 malos florere: z cogitationes v̄re faciebant
 nutare pedes v̄ros in via dei: vobis loq̄
 tur psalmus iste. Si aut null⁹ v̄m tal̄ est:
 p̄ vos alijs loquit dicens. Intelligite nūc:
 qz dixerūt illi: Non videbit dñs nec intel
 liget deus Jacob. Intelligite inq̄t nūc q̄ i
 sapientes estis in p̄plo: z stulti aliq̄m sapite.
Qui plantauit aures nō audiet:
Nō h̄z vnde audiat: qui tibi fecit vñ audi
as: Qui plātauit aurē nō audiet. Aut q̄
fixit oculū non cōsiderat: Qui
erudit gentes non arguet: Attendi
te h̄ magnope fres mei: Qui erudit gētes
nō arguet: Hoc mō facit de⁹: Erudit gen
tes: ideo misit v̄bum suū p̄ orbē terraz bo
mib⁹: Misit p̄angelos: p̄ p̄riarchas: p̄ p̄
phetas: p̄ suos suos: p̄ tot p̄cones antece
dentes iudicē. Misit z ip̄e v̄bum suū: mi
sit z ip̄m filiū suū: misit suos filiū sui: et i ip
sis suis filium suū. Per totū orbē terraz
predicat vbiq̄ v̄bum dei. Tibi nō d̄: hoi
bus: Relinq̄te iniquitates v̄ras p̄ores: con
uertite vos ad itinera recta: Ideo p̄cit: vt
vos corrigatis: ideo heri non vindicauit:
vt hodie bñ viuatis. Erudit gētes: nō er
go arguet: Nō auditorus ē q̄s erudit: Nō
iudicaturus ē quibus s̄monē p̄misit z p̄se
minauit: In schola si esses accipies: z non
redderes: Utiq̄ qm̄ accipis a mḡro: erudi
ris. Cōmittit tibi mḡr qd̄ p̄bet: z nō exigit
qm̄ reddis: Aut cū cepis reddere: sine me
tu eris plagarū: Nō q̄ accipimus: postea
statuimur añ mḡm vt reddam⁹ oēs p̄teri
tas n̄ras: id est vt rationē reddam⁹ de his

omib⁹ q̄ nobis mō erogant. Audi aplūm
 dicentē: Dēs astabim⁹ ante tribunal chri
 sti: vt illic recipiat vnusq̄sq̄ s̄m ea q̄ p̄ cor
 pus gessit: siue bonū siue malum. Qui eru
 dit gētes nō arguet: **Qui docet hoies**
sciāz. Ip̄e non scit: qui te fecit scire: Qui
docet hoiem sciām. Dñs scit cogita
tiones hoim: qm̄ vane sunt. Nā tu
nescis cogitationes dei: qm̄ iuste sunt: ille
scit cogitationes hoim: qm̄ vane sunt. Et
hoies scierunt cogitationes dei: s̄ q̄bus iaz
amicus fact⁹ ē: p̄dit filiū suū. Et vos fr̄a
tres mei nolite vos contemnere: si cuz fide
acceditis ad dñm: auditis cogitationes dei.
Eas mō discitis: hoc vobis d̄: z ad hoc i
struimi. Quare p̄cat mō de⁹ mal: ne mur
muretis aduersus deū: qui docet hominē
sciām. Dñs scit cogitationes hoim: qm̄ va
ne sūt. Relinq̄te q̄ cogitationes hoim: qm̄
vane sunt: vt cōphēdatis cogitationes dei
q̄ sapientes sunt. Sed q̄s est q̄ cōphēdit
cogitationes dei: Qui ponit in firmamēto
celi. Jam h̄ cātaum⁹: iā h̄ dixim⁹ z expo
suim⁹. **Beatus vir quē tu erudie**
ris dñe: z ex lege tua docueris eū.
Et mitiges eū a dieb⁹ malignis
donec fodiat peccatori fouea. Ecce
habes p̄siliū dei q̄re p̄cat mal: dōec fodiat
fouea p̄ctorū: Tu iam vis illū sepelire: ad
huc fouea illi fodit: noli festinare sepelire.
Quid ē: donec fodiat p̄ctorū fouea: Aut
quem ponit p̄ctorū: Unū hoim: Non.
Quid ē: Dē gen⁹ hoim p̄ctorū: scz z sup
boz. Jam enī p̄misit: Redde retributiones
supbis. Nam z ille p̄ctor: fuit publicanus:
q̄ oculos eliserat in terrā: z p̄cutiebat p̄ct⁹
suū dicens: Be⁹ pp̄tius esto mihi p̄ctorū.
Sed qz non supbus erat: deus aut reddet
retributionē supbis: nō illi: sed talib⁹ fodiat
tur fouea donec reddat retributionem sup
bis. Ergo qd̄ ait: Donec fodiat peccatori
fouea: supbos intellige. Quis est supbus:
Qui i p̄fessione p̄ctorū nō agit p̄niaz: vt sa
nari p̄ humilitatē possit. Quis est supbus:
Qui illa ip̄a pauca q̄ videt h̄re bona: sibi
vult arrogare: z drogat misericōdie dei. Quis
est supbus: Qui etiā si deo tribuat bona q̄
fecit: insultat tñ his qui illa nō faciūt: et ex
tollit se super illos. Nam z ille phariseus:
B̄ras tibi ago inq̄t: Non dixit: ego facio:
de his q̄ faciebat gr̄as deo agebat. Serie
bat q̄ z bñ se facere: z ab illo se facere: Un
q̄ improbat⁹ est: Quia insultabat publica
no. Est p̄ficiamini attēdite: p̄mo p̄cede

Alia s̄ra
 thomo
 Alia s̄ra
 finalis

Alia s̄ra
 incorripit

BB

re debz: siue viz: siue feminā p̄fessio pecca-
torum: salubris p̄nā que valeat ad corri-
gendū hoīem: non ad irridendū deū. Cū
aut post p̄nā b̄n̄ viuere cepit: h̄z adhuc
q̄d cogitet: ne sibi tribuat q̄d b̄n̄ facit: s̄ illi
agat gr̄as: cuius gr̄a factum est vt b̄n̄ viue-
ret: q̄z ille illum vocauit: ille illū illumina-
uit. Ergo iste iam p̄fectus est: Non adhuc
deest illi aliqd: Quid illi deest: Et nō sup-
biat sup eos: qui necdū sic viuūt quō ipse
viuit. Qui tal fuerit securus sit: nō illi red-
ditur retributio: de qua dictū est: Redde
retributionē supbis. Nō est inter illos qui-
bus fodit fouea. Nam videte illū qui dice-
bat: Gr̄as tibi ago: q̄z non sum sicut ceteri
hoīes: iniusti: raptores: adulteri: sic et pu-
blicanus iste. Quantū se extulit cuz dicit:
quia non sum sicut et publicanus iste: Ille
aut elisa facie: pcutiebat pectus suū dicēs:
Deus p̄pitius esto mihi peccatori. Ille su-
perbus erat in bonis factis: ille humilis in
mal factis. Videte fratres magis placuit
deo humilitas in mal factis: q̄ supbia i bo-
nis factis. Sic odit de⁹ supbos: et iō sic cō-
cludit: Amen dico vobis: descēdit iustifi-
catus publicanus magis q̄ phariseus. Et
dicit q̄re: Quia omis q̄ se exaltat humili-
bitur: et q̄ se humiliat exaltabit. Fr̄es mei:
vl̄ h̄c nō solū nō discim⁹: q̄z h̄ūilitatē nos
docuit christus: q̄z deus fact⁹ est hō: ipse
est h̄ūilitas q̄ displicet paganis: vñ nob̄ in-
sultant: qualem deū colitis q̄ nat⁹ ē: Qua-
lem deū colitis q̄ crucifixus ē: Humilitas
christi supbis displicet: tibi aut christiano
si placet imitare. Si imitat⁹ fueris: nō labo-
rabis: quia ip̄e dixit: Venite ad me oēs q̄
laboratis et onerati estis: et discite a me: q̄z
mitis sum et humil̄ corde. Hec est q̄ disci-
plina christiana. Nemo facit aliqd b̄n̄: nisi
gr̄a ip̄i⁹. Qd̄ facit hō male: ip̄ius est hoīs:
qd̄ facit b̄n̄ de b̄n̄ficio dei facit. Cum cepit
facere b̄n̄: nō sibi tribuat: cū nō sibi tribue-
rit: gr̄as agat ei a quo accepit. Cum autē
b̄n̄ facit: nō insultet illi q̄ illd̄ non facit: aut
extollat se sup eū. Nō enī i illo finita ē gr̄a
dei: vt ad alium non pueniat. Et mitiges
eū a dieb⁹ malignis: donec fodiat pecca-
tori fouea. Aditis q̄ esto quisq̄s christian⁹
es a dieb⁹ malignis. Maligni enī sunt di-
es q̄bus vident florere pctōres: et labora-
re iusti: sed labor iustorū: flagellū est p̄ris:
et felicitas pctōz: fouea ip̄oz est. Quia enī
mitigat vos deus a dieb⁹ malignis: dōec
fodiatur peccatori fouea: q̄z non coguens

mō in aliquo loco stāt angeli cū tridēt⁹:
et fodiūt istam foueā magnā: q̄ possit cape
omne genus iniquoz. Et q̄z videtis multos
esse iniquos: et dicatis vobis carnalif: Re-
uera tantā multitudinē iniquoz: tantā tur-
bam peccantiū q̄ fouea pōt cape: Qñ fo-
dit fouea talis q̄ oēs capiat: Qñ exhaurit:
Ideo parat de⁹: non est b̄: fossa pctōrum
ip̄a felicitas peccatorū est: in illam enim ca-
dent tanq̄ in foueā. Intendite fr̄es: q̄z ma-
gna res est vt fouea dicat: donec fodiatur
pctōri fouea. Parat enī illi de⁹ quem no-
uit pctōrez et impiū occulta iusticia sua: et
hoc ip̄m qd̄ ei parat de⁹: p̄ impunitatez fa-
cit eum elatū. Ille se altū putat et cadit: in
coīpo cadit quo se altū putat. Hoc se ille
putat sublimē ire: et deus b̄ foueaz vocat.
Fossa ad ima tendit nō ad celum: peccato-
res aut supbi q̄si in celū eunt: et in tra mer-
gunt. Contra humiles q̄si in terra se depri-
mūt: et in celū ascendūt. Aditescere q̄ quis-
q̄s es fidel: si eruditus es ex lege dei: vt sit
cor tuū in firmamento celi: q̄z deus fecit lu-
minaria quarto die: q̄ dicit quarta sabba-
ti: vñ titulum p̄s. iste p̄cepit. Quō vides
luminaria cū tota patia dirigere cursus su-
os: et nō curare q̄ in se dicant hoīes: Sic et
tu nō cures q̄cqd̄ tibi fecerit caro. Nis enī
hō caro et sanguis est. Non enī vilis es in
compatione alter⁹ carnis a q̄ videris pre-
mi: q̄z p̄ te ille suscepit carnē: et p̄ te ille su-
dit sanguinē. Et si tāta p̄rogauit cū esses i-
pius: qd̄ fuit fidel: Hinc mutesce: quem
admodū mutescis cū dicis: q̄z de⁹ b̄ vult.
Parcere vult mal: ad p̄nā adducit eos
q̄bus parcat: s̄ illi nō corrigunt. Nonit ille
quō de ill iudicet. Immutis est aut hō cuz
vult p̄radicere: aut bonitati dñi: aut pati-
entie: aut p̄tati: aut iusticie iudicis. Erigit
supbus in deū: mergit illū deus: et in coīpo
so mergit quo erigit in deū. Nā i alio psal-
mo sic ait: Deiecisti eos dū extollerentur.
Nō dixit: deiecisti eos: q̄z elati sunt: aut de-
iecisti eos postea q̄ elati sunt: vt aliud sit tē-
pus elationis eoz: aliud tps deiectionis: s̄
in coīpo quo extollebant: ibi deiciebant.
Quantū enī supbum est cor hoīs: tñ rece-
dit a deo: et si recedit a deo: in pfunduz it.
Nam q̄ cor humile de celo adducit deuz:
vt primus fiat. Lerte alt⁹ est de⁹: sup oēs
celos est deus: trāscendit omēs angelos.
Q̄tum habes erigi vt attingas ad illuzer
celuz: Nolo te rūpas extendēdo te. Aliud
cōsiliū tibi do: ne in ista extensione forte

crepas p supbiam. Certe altus est deus: tu
 humilia te: z descendet ad te. Audiuimus
 qre parcat mal: hoc ipm fossa ipoz est. **Bi**
 cit tibi deus quod ill foditur: z quare ill fo-
 datur fouea no est tuu cognoscere: s ex le-
 ge mea disce patiēte te esse debere: donec
 fodiat peccatōi fouea. Et qd de me inqs
 qui laboro z laboro inter ipos peccatores?
Respondet tibi qd sequit. **Quia non**
repellet dñs plebē suā. Exercet non
 repellit. Quō enī dicit alio loco scriptura:
Qm̄ quem diligit deus corripit: flagellat
aut omnē filiū quem recipit. Ille flagella-
 tum recipit: tu dicis qz repellit. Videmus
 hoies in filiis suis facere illud: aliqn̄ iā de-
 speratos filios suos dimittunt viuere quō
 volūt. **Eos q̄ spes hnt: flagellant: illos vō**
quos oīno viderit sine spe z indomitos eē
dimittūt vt faciant qd volunt. Jam quez
 dimittit facere qd vult: non vult pmittit
 ad hereditatem suā: eū aut flagellat filium
 cui ipam hereditatē suat. **Cum aut flagel-**
lat deus filiū: currat sub manu p̄ris flagel-
lantis: qz qui flagellat ad hereditatez eru-
dit. Ab hereditate nō repellit filiū suū quē
 castigat: sed ideo flagellat vt recipiat. **Nō**
sit tam vano sensu z puerili vt dicat: plus
amat p̄r meus fratrē meū cui pmittit face-
re qd vult: ego si me mouero i iussionez
patris mei: flagella inuenio. Tu gaude s̄
 flagell: qz tibi seruat hereditas: qz non re-
 pellit dñs plebem suā. **Ad tpus emendat:**
nō in eternū damnat. Illis aut ad tps par-
 cit: in eternū illos damnabit. **Elige tibi: tē**
poralem vis laborē: an sempiternā penā:
Epalem felicitatē: an sempiternam vitaz
Quid minat deus: Sempiternam penā.
Quid pmittit de?: Sempiternam requiem.
In quo flagellat deus bonos: tpale est: in
quo pat mal: tpale est: qz non repellit do-
min⁹ plebē suā. Et hereditatem suam
nō dereliquet. Quoadusqz iusticia in-
 q̄t puertat in iudiciū: z q̄ habent eā oēs re-
 cto sunt corde. Attēde mō z habe iusticiā:
 qz iudiciū nondū potes h̄re. Prius est vt
 habeas iusticiā: s̄ ipa iusticia tua puertat i
 iudiciū. **Habuerūt hic iusticiā apli: z ptu-**
lerunt in iqs: Sed qd ill dicit: Sedebitis
sup duodeci sedes iudicātes duodeci tri-
bus isrl. Ergo iusticia ipoz puertat in iudi-
 cum. **Nō enī iustus quisqz h̄ fuerit ad h̄**
est vt patiat mala z toleret. Patit tempus
 passionis: z veniet dies iudiciōis. **Sed**
qd dico de seruis dei: Spe dñs q̄ iudex est

oim viuoz z mortuoz p̄mo iudicari volu-
 it: z sic iudicare. **Quousqz iusticia**
cōuertet in iudiciū: z qui hnt eam
oēs recto sunt corde. Qui hnt mō
 iusticiā: nondū indicāt. Prius est enim ha-
 bere iusticiā: z postea iudicare. Prius pati-
 tur malos: z postea iudicat malos. **Nōdo**
iusticia sit: postea cōuertet in iudiciū: et
tandiu patit hoies malos: q̄diu vult de:
q̄diu illos pferet ecclia dei: vt erudiat per
maliciā ipoz: Non tñ repellit deus plebē
suā: quousqz iusticia puertat in iudiciū:
e q̄ hnt eaz: omnes recto sunt corde. Qui
 sūt recto corde: Qui h̄ volūt qd de⁹ vult:
Be⁹ parcat pctōib⁹: tu vis vt iam perdat
pctōres: Bistorti cordis es: z prauē volūt
tatis: qñ aliud vis: aliud vult de⁹. Vult at
de⁹ parcere mal: tu nō vis parci. Paties
 ē deus pctōib⁹: tu non vis tolerare pecca-
 tores. **Sz vt dicere cepam: aliū vis tu: ali-**
ud vult de⁹. Cōuerte cor tuuz: z dirige ad
deū: qz z dñs infirmis cōpassus ē. Uidit i
corpe suo: id est in ecclia sua infirmos: q̄
p̄mo voluntatē suā sequi temptarēt: s̄ cūnt
viderēt volūtātē dei aliā esse: dirigerēt se z
cor suū ad suspiciendā z sequendā volun-
tatem dei. Ne voluntatē dei vel torqre ad
volūtātē tuā: s̄ tuā corripere ad volūtātē di.
Volūtās dei sic est quō regula. Ecce puta
toristi regulā: vnde habes corrigi: Illa at
integra manet. Regula est enī incōmuta-
bil. Nōdiu integra ē regula: habes q̄ te cō-
uertat: z corrigas prauitatē tuā: habes vñ
corrigas qd in te tortū ē. Quid aut volūt
hoies: Parū est: qz volūtātē suā tortuosā
hnt: z volūt volūtātē dei tortuosāz face-
re fm̄ cor suū: vt hoc faciat deus qd ipi vo-
lūt: cū ipi debeāt facere qd de⁹ vult. Quō
aut complexus est dñs ex duab⁹ volunta-
tibus: vnā factā in homie quē portabat p̄
figurans in corpe suo: id est i ecclia sua: fu-
turos q̄sdam q̄ volūtātē suā vellēt face-
re: s̄ sequerent postea dei: qui infirmos q̄s-
dam ostēdit qd ad ipm̄ ptineāt: z eos pre-
figurauit in se. Nam ideo z toto corpe san-
guinē sudauit: qz in corpe suo: id est i ecclie
sua sua martyriū sāguinē ostēdit. Toto cor-
pore sanguis exibat: ita ecclia eius h̄z mar-
tyres p̄ totū corpus eius fusus ē sanguis.
Quosdā enī infirmos in se p̄figurās vt in
corpe suo: ex p̄sona infirmozū compatiēs
ill ait: Pater si fieri pōt transeat calix iste a
me. Ostendit hois volūtātē: z si in ipa vo-
lūtātē pmaneret: iam prauū cor videretur

Alia lra
 Quoadusqz
 iusticia illa n
 qui

ostendere. Sz si compassus est tibi: z te liberat in se: imitare qd sequit dicens: *Terum no qd ego volo: sed qd tu vis pat.* Si ceperit tibi subrepe volutas huana: *Si occidat deus inimicu istu meu: z no me psequitur: Si posset fieri: vt non ab illo paterer tata: iam si pseuerauerit: z hoc tibi placuerit: z vides qz b no vult de: prauus corde es: non habes iusticia q puertef i iudiciu.* Qui eni illam hnt omes recto sunt corde. Et qui sunt recti corde: Qui sic inveniuntur quod inuentus est Job: qui ait: *Bns de dit dñs abstulit: sicut dño placuit ita factu est: sit nomen dñi bndictu.* Ecce rectu cor. Iteru in graui vulnere qd dixit vxori qua ppterea reliqrat diabolus z no occiderat: vt ipse haberet adiutricē: no vt maritus cōsolatriem. Meminerat eni qz p illā *Eua* decept^o erat *Adā*: z necariā sibi putabat hāc *Eua*. Accessit ad Job illa tāqz *Eua*: s Job melior fuit i stercore victor: qz *Adā* vict^o in paradiso. Quid eni illi respōdit mulieri: *Uide cor paratu: vide cor rectu.* Nūquid non patiebat psecutiones gues? Et oēs christiani patiunt: z si non seuiunt homines: seuit diabolus. Et si christiani facti sunt impatores: nūqd diabolus factus est christian^o. Intendat q sanctitas vra qd sit rectu cor. Accessit ad eū: z ait: *Bic aliqd in deū: z morere.* Et enumerauit oēs crūnas ipi^o vl suas. *Bic aliqd in deū z morere.* Et ille iam cognoscēs *Eua* redire volens vñ lapsus ē: fixo corde in deo tāqz luminare in firmamēto habitās corde i libro dei. Locuta es inqt tanqz vna ex insipientibus mulierib^o: *Si bona suscepim^o de manu dñi: z mala no tolerabim^o: Quia fixuz cor in dño: ideo rectu.* Quia eni rectus ē deus: qñ i illo figis cor: forma tibi sit vt sit tibi cor rectu. Fige q cor tuū in illo: z rectu cor erit. Sz surrepebat volutas huana: nescio qd de carnis infirmitate: lactabat mētem tuā: noli iam despare: psignauit dñs in sua infirmitate te: non se. No enim timebat dñs pati tertio die resurrecturus. Si prius quō hō pateret: z no quō deus pati veniret: z si sciret se post triduum resurrecturū: nullo mō formidaret moritur^o: qd nō formidauit apłs *Paulus* in fine seculi resurrecturus. Ait eni: *Lōpelloz aut ex duobus: ꝑcupiam^o hñs dissolui z esse cuz chāsto. multo eni magis optimū manere i carne necessariū ppter vos.* Tediū enim illi erat manere in carne: ex duob^o patiebat

ardorē dissolui z esse cū christo: mltomagis dicebat optimū. At cuz appropinqret ipa passio: quō exultabat: quō gloriabatur? Bonū certamē certauit: cursum cōsummauit: fidem fuauit: de cetero supest mibi corona iusticie: quā reddet mibi dñs in illo die iustus iudex. *Iste gaudet coronandus: z tristis ē ille coronatur^o.* Gaudet sic apłs: Et dicit christus dñs n^o: *Pat si fieri pōt transeat hic calix: Sz tristicia sic assumpsit quō carnem.* Nolite enim putare qz b dicimus no fuisse triste dñm. Si eni hoc dixerimus qz no erat tristis: cū euangelium dicit. *Tristi ē aīa mea vsqz ad mortē: qz qñ dic euāgelū: Dormiuit Ies^o: si dormiuit Iesus: z qñ euāgelū dicit: Manducauit Iesus: no manducauit Iesus: surrepit vmiculus putredinis: z nihil sanū reliquet: vt dicat qz corpus no erat verū: z carnem verā no habuit.* Quicqd q de illo scriptuz est *fratres factū est: verum ē.* Ergo tristis fuit: *Prosus tristis: sed volūate suscipiēs tristicia: quomō volūate suscipiēs carnē.* Quō volūate carnē verā: sic volūate tristicia verā. Sic q volūatez ondit in se: vt si forte surreperit tibi huana infirmitas: et cepit aliud velle qz de^o vult: videas prauitatem cordis tui extra regulaz: figas illud ad regulā: z dirigat in deū cor tuū qd i homine cepat esse prauū. Sic q dñs te ostendēs dixit: *Tristis ē aīa mea vsqz ad mortē: Et dixit: Pat si fieri pōt transeat a me calix iste.* Sz statim fac qd ideo fecit: vt te doceret: verū no qd ego volo: si qd tu vis pat. Si eni b feceritis: iusticia habebitis: si iusticia habebitis: rectum ē cor: si rectuz ē cor: iusticia illa que mō tolerat puertef in iudiciū: z postea iudicāte dño tuo: no solū no expauescis mala: s etiaz gloriaberis de corona. Tūc vides quō pferent patētia dei: vel ad illoz penā: vl ad tuā coronam. *Adō nondū vides: crede qd nōdū vides: ne erubescas cū videris.* Quoadusqz iusticia puertaf in iudiciū: z q hnt eā omnes recto sunt corde. **Quis exurget mibi aduersus malignantes: aut quis consistet mibi aduersus opantes iniquitatem.** Persuadet multa multa mala: susurrare spens nō desinit: vt facias iniquitatem. Quacuqz te puertefis: forte si profecisti: qris cuz aliquo bñ viuere: z vix inuenis. Multa mali te circūdant: qz pauca grana mltaz paleā hnt. *Hec area gna sira pauca: s adhuc laborāt.* Separata ergo a

Alia fra.
i confurget
Alia fra
i stabit meā

palea tota massa grandis erit: pauca gra-
na sunt: s; in compatiōe palearū multa autē
in se. Ergo cū vndiq; mali p̄strepent et di-
cant: quare sic viuis: tu sol^o ch̄stian^o es?
Quare nō facis qd faciūt z alij: Quare nō
spectas quēadmodū z alij: Quare n̄ reme-
dia z ligaturas adhibes: Quare n̄ mathe-
maticos z aruspices p̄sulis sic z alij: Et tu
signas te z dicis: ch̄stianus sum: vt repel-
las istos nescio q̄s: s; aduersarius p̄mit: vr-
get: qd pet^o ē: exēplo ch̄stianorū suffocat
ch̄stianos. Sudat: estuat: tribulat aīma
ch̄stiana: vincere h̄z tñ. Sed nūqd de se?
Jō vide qd dicat: r̄idet enim. Quid mihi
p̄dest qz mō facio remedia: z lucros pau-
cos dies: Exeo hinc de isto seculo z vado
ad dñm meū: z mittet me in ignē: qz p̄po-
sui paucos dies vite future: mittet me i ge-
bennas. Quas gebennas: Eterni iudicij
dei. Vere nisi putas qz de^o curat quō vi-
uant hoīes: Et h̄ forte nō in platea tibi di-
cit amicus: s; in domo vxor: aut forte mar-
tus vxori fidei bone z sancte deceptor ip-
sius. Si m̄l̄r marito: Eua ē illi. Si vir vxo-
ri: diabolus ē illi. Aut ip̄a tibi Eua ē: aut
tu illi sp̄ens es. Aliqñ vult cōuertere p̄f
cogitationē suā vel ad filiū: inuenit z ip̄m
malū: nequissimuz: estuat: fluctuat: querit
quō vincat: p̄ se sorbet: p̄ se p̄sentit: s; assit
deus. Audite q̄ psalmū. Quis exurget mi-
hi inqt aduersus malignātes: Tam multi
sunt: q̄cunq; respicio ip̄i occurrunt. Quis
occurrit p̄ncipi iniq̄tatis diabolo z an̄gelis
ei: z hoībus seductis ab eo: Nisi qz
dñs: inqt: adiuuit me: paulominus
inhabitauerat in iferno aīa mea.
Prope ruerā in illā fossam q̄ parat pecca-
torib^{us}: h̄ est paulomin^o habitauerat in ifer-
no aīa mea: qz iam nutabat: iam p̄ se p̄sen-
tebat: resperit ad dñm: vtputa: vbi gr̄a: i
sultabat illi vt faceret iniq̄tatē. Aliqñ enī
p̄gregant se mali: z insultant bonis: maxie
si fuerint illi plures: z cepint illū vnuz: quō
aliqñ multa palea est circa vnū granū: tūc
non erūt sil^o cū fuerit massa ventilata. Ca-
pitur inf̄ mltos iniq̄s ille insultat: illi circū-
uenit: supponere se volūt illi: exagitant q̄ si
iustū: z insultāt q̄ si de ip̄a iusticia: magnus
ap̄s: in celū volasti quō h̄ctas. Faciunt
hoīes ista: ita vt aliqñ attendēs ad linguā
humanā erubescat esse bon^o inter malos.
Resistat q̄ mal^o: s; nō de viribus suis: ne ef-
ficiat supbus: cū vult euadere supbos: et
augeat numez supborum. Sed qd dicat:

Quis exurget mihi aduersus malignātes:
aut q̄s cōsistet mihi aduersus opantes in-
iq̄tatem: Nisi qz dñs adiuuit me: paulomi-
nus habitauerat in iferno aīa mea. Si
dicebā motus est pes me^o: misericor-
dia tua dñe adiuuabat me. Vi-
de quō p̄fessionem amat de^o. Adouet pes
tuus: z nō dicis: mouet pes me^o: s; stare te
dicis: cū iam ruas: immo si iam cepisti mo-
ueri: si iā cepisti fluctuare: confitere inotuz
ne plāgas ruinā: vt adiuuet te ille: ne in in-
ferno sit aīa tua. Confessionē vult de^o: hūi-
litate vult. Adot^o es vt hō: adiuuat te ille
vt de^o: sed dic tñ: motus ē pes me^o. Qua-
re iam moueris z dicis sto: Si dicebā mo-
tus ē pes me^o: misericordia tua dñe adiuuabat
me: quō p̄sumpsit Petrus non in viribus
suis: Videbat dñs ambulare sup mare cal-
cās capita oīm supboz in isto seculo: ip̄m
iter suū calcantis capita supboz: significa-
uit ambulās sup tumidos fluct^{us}. Calcat z
ecclia: nam ip̄a ē Petrus: nō tñ ausus est
Petrus p̄ seipm ambulare sup aq̄s. Sed
qd ait: Bñe si tu es iube me veire ad te su-
per aq̄s. Ille p̄tate sua: Petr^o in iussu illi-
us. Iube inqt tu venire me ad te. Respon-
dit ille: veni. Calcat enī z ecclia capita su-
perboz. Sed qz ecclia ē: z h̄z infirmitatem
humanā: vt cōpleret: si dicebā motus est
pes me^o: titubauit Petr^o in mari z excla-
mauit: Bñe p̄eo: Qd q̄ hic positū est: si di-
cebam motus ē pes me^o: h̄ ibi posituz est:
dñe p̄eo: z qd hic positum est: misericordia tua
dñe adiuuabat me: hoc ibi positū ē: por-
rexit manū Iesus dicēs: Adodice fidei vt
qd dubitasti: Adirū est qd p̄bat de^o homi-
bus: ip̄a picula n̄ra dulciora nob̄ faciūt li-
berantē. Nā videte qd sequit: quia dixit.
Si dicebā mot^o ē pes me^o: misericordia tua do-
mie adiuuabat me. Vulcis illi vtiq; fact^o
est dñs eripiēs illū a picul^o: z iō exponēs ip̄-
sam dulcedinem dñi exclamauit dicens.
Dñe s̄m multitudinē dolorum
meorū in corde meo^o exhortatiōes
tuē iocūdauerūt aīam meā. Multi
dolores: s; multe p̄solatiōes. Amara vul-
nera: s; suauia medicamēta. Nūqd ad-
heret tibi sedes iniq̄tatis: q̄ fingis
dolorē in p̄cepto: Hoc dixit nemo se-
det tecū iniquus: nec tu sedē iniq̄tatis ha-
bebis. Et vñ h̄ itelligit: reddit ratōz: Qui
fingis inqt dolorē in p̄cepto. Et h̄ enī itel-
ligo qz non tibi adheret sedes iniq̄tatis: qz
nec nobis pepcisti. Habes h̄ in eplā ap̄li

Alia lra
habuisset

Alia lra
non habet
cōsolationes
lectificauerūt

Alia lra
haborem

Petri: et ad h[oc] testimoniū posuit de scriptu-
ra. *L*ocus est aut[em] inchoationis iudicij ex do-
mo d[omi]ni: id est t[em]p[us] est ut m[od]o iudicent[ur] q[ui] perti-
nent ad domū d[omi]ni. Si flagellāt filij: q[uo]d de-
bet sperare sui neq[ue]ssim[us]. Ideoq[ue] addidit.
Si aut[em] inuitū a nobis: q[ui]s finis eor[um] qui nō
credūt dei euāgelio? Beinde adiūgit illō
testimoniū: Et si iustus vix saluabit[ur]: p[ro]p[ter]
et impi[us] vbi parebūt: Quō g[er]erūt tecū in-
qui: q[ui]n nec tuis fidelib[us] parces: vt exerce-
as et erudias eos: S[ed] q[ui] p[ro]pter h[oc] nō parcat
vt erudiat eos: iō dixit: Qui fingis dolorē
in p[re]cepto. Fingis enī ē: facis: formas: plas-
mas: v[er]ū et figuli dicunt: et vas fictile d[icitur]: nō
fictū illud q[uo]d mendaciū ē: s[ed] q[uo]d format vt
sit: et habeat aliquā formā sicut iam duduz
dixit: Qui finxit oculū nō videbit: Nunq[ui]d
finxit oculū mendaciū ē? Sed intelligitur
plasma aut oculū: fecit oculū. Nōne figul[us]
ē cū fragiles infirmos et terrenos facit: Au-
di apl[ostol]m dicentē. Habem[us] thesaurū istū in
vasis fictilib[us]. S[ed] forte alius nobis fecit h[oc]
vasa. Ip[s]m audi dicentē. O hō tu q[ui]s es q[ui]
respōdeas deo? Nunq[ui]d dicit figmentū ei
q[ui] se finxit: q[ui]re me sic finxisti? An nō h[oc] p[ar]-
tem figulus luti ex eadē massa facere aliud
vas in honorē: aliud in p[ro]tumentia? Vide et
ip[s]m d[omi]n[us] n[ost]r[us] Iesū ch[ri]stū: q[ui] ostendit se figu-
lū: nā q[ui] de limo hoīez fecerat: de limo iun-
xit cui min[us] in ytero oculos fecerat. Ergo
q[uo]d dixit: nunq[ui]d adheret tibi sedes iniq[ui]ta-
tis qui fingis dolorē in p[re]cepto: Sic dica-
mus: Nunq[ui]d adheret tibi sedes iniq[ui]tatis
q[ui] formas dolores in p[re]cepto? Formas inq[ui]t-
at[is] dolorē in p[re]cepto: id est de dolore p[re]ceptū
nobis facis: vt ip[s]e dolor p[re]ceptū sit nobis.
Quō nobis dolor ē p[re]ceptū? Q[ui]n te flagel-
lat q[ui] p[ro] te mortuus ē: et nō tibi p[ro]mittit bea-
titudinez in ista vita: et fallere nō p[otes]t: et hic
nō dat q[uo]d q[ui]ris: Quid dabit: Ubi dabit:
Q[ui]n dabit: q[ui] h[oc] nō dat: Qui h[oc] erudit: q[ui] si-
git dolorem in p[re]cepto: Labor est hic tuus:
et req[ui]es tibi p[ro]mittit. Attēdis te hic h[ab]ere la-
bozem: s[ed] attende q[ui]lem ille requiē pollicet[ur].
Nunq[ui]d cogitare poteris: Si illā posses co-
gitare: videres te nihil laborare ad comp[en]-
sationē. Audi enī q[ui] illud ex p[ar]te cernebat q[ui]
dixit: Nūc scio ex p[ar]te: q[uo]d ait apl[ostol]s. Etenim
q[uo]d est ad p[ar]tis t[em]p[or]ale et leue tribulatio[n]is n[ost]re:
iuxta incredibilē modū et i[n]credibilē mo-
dū et ne gl[ori]e p[otes]t[us] op[er]at[ur] i[n] nobis. Quid est
eternū gl[ori]e p[otes]t[us] op[er]at[ur] nobis: Quib[us] op[er]-
atur: Nō respicientib[us] q[ui] vident: s[ed] q[ui] non vi-
dent. Que enī vident: t[em]p[or]alia sunt: q[ui] autez

nō vident: eterna. Noli esse piger i[n] labore
breuit[er]: et gaudeb[is] incessabil[iter]. Eternā vitā
tibi datur[us] est de[us]: cogita q[ui]sto labore emē-
da sit. Intendite fr[atr]es: venale ē. Venale ē
q[uo]d habeo dicit tibi de[us]: eme illō. Quid h[oc]
venale? Requie venale habeo: eme illaz.
De labore intendite: vt simus in noīe ch[ri]-
sti fortes ch[ri]stiani. Jam modicū ē q[uo]d re-
stat in psalmo: nō fatigemur. Quomō enī
fortis poterit esse in faciēdo: q[ui] deficit i[n] au-
diendo: Aderit d[omi]n[us] vt vobis q[uo]d reliquuz
ē: explicem. Attēdite quodāmo deus p[ro]-
sunt venale regnū celoz. Bicies illi: quātuz
valet: Preciū ip[s]ius labor ē: quō si diceret
p[re]cium illi[us] aurū est. Nō sufficiebat h[oc] soluz
dicere: s[ed] q[ui]reres q[ui]stum aurū. Nā si solidus
aurū ē: et semiuncia: et libra: et tale aliquid:
Ideo dixit p[re]ciū: ne laborares q[ui]rere q[ui]dū
hui[us] rei p[re]ciū labor ē. Quātuz labor est:
Jam q[ui]re tu: q[ui]stum laborandū sit: nō dū d[omi]-
n[us] tibi. Quātuz futur[us] sit labor iste: vt q[ui]stum
laboris de te exigat illud tibi d[omi]n[us] de[us]: Ego
ostēdo quanta sit illa req[ui]es: tu iudica q[ui]sto
labore emēda sit. Bicat g[er] de[us]: q[ui]sta futura
sit ip[s]a req[ui]es. Bti q[ui] habitāt in domo tua: i[n]
secula seculoz laudabūt te. Hec ē requies
sempiterna: sine fine erit req[ui]es ista: sine fi-
ne erit gaudiū h[oc]: sine fine erit leticia ista: si-
ne fine erit incorruptio. Vitā eternā habe-
bis: req[ui]es q[ui] nō h[oc] finē. Quanto labore di-
gna ē requies q[ui] non h[oc] finē: Si veruz vis
compare et v[er]z iudicare: eterna req[ui]es eter-
no labore recte emit. Verū h[oc] ē: sed noli ti-
mere: misericors ē de[us]. Si enī haberes eter-
num labore: nunq[ui]d puenires ad eternā q[ui]-
etem. Sp[irit]u laboras q[ui]n puenitur[us] eras ad il-
lud: q[uo]d digne q[ui]dem p[otes]t emi sempiterno la-
boze: Quia sempiterna req[ui]es est: eq[ui] p[re]ciū.
Eterno certo labore digna ē eterna req[ui]es
cōpari. S[ed] si sp[irit]u laborares: nūq[ui]d ad req[ui]em
puenires. Ergo vt aliq[ui] puenias ad id q[uo]d
emis: nō i[n] eternū laborandū ē: nō q[ui] non
valet tanti: s[ed] vt possideat q[uo]d emit. Digna
ē quidē emi labore p[er]petuo: s[ed] necesse est vt
labore t[em]p[or]ali emat. Certe tātus debuit esse:
id est sempiternus labor p[ro] req[ui]e sempiterna.
Bicies centena milia annoz in labore q[uo]d
valēt: Bicies cētena milia annoz h[ab]ent fi-
nē: q[uo]d tibi dabo dicit d[omi]n[us] si habebit finē.
Qualis miscdia dei: Nec dicit decies cen-
tena milia annoz labora: nō dicit: vt mille
ānos labora: nō dicit q[ui]ngentos annos la-
boza: cū v[er]ius labora: i[n] paucis annis: in-
de iā requies erit: et finē nō habebit. Et ad

huc audi sequētia. Bñe fm mltitudines
dolor meoz in corde meo : exhortationes
tue iocū dauērūt aīaz meā. Et paucos an-
nos laboras : z in ipis laborib⁹ nō deest cō-
solatio : non desunt gaudia quōdiana : si
noli gaudere in seculo : Gaude in christo :
gaude in vbo ei⁹ : gaude in lege ei⁹ : Ad ip-
sa gaudia p̄tinet qd loq̄mur z qd auditis .
Quante s̄ sūt istecōsolatiōes in tantis la-
borib⁹ . Verū est qd dicit ap̄ls . Etenim
qd ad p̄ns est tpale z leue tribulatōis nre :
iuxta incredibilem modum : z in incredibi-
lem modū eterne glie p̄odus opaf in nob .
Ecce q̄tū p̄ciū damus : quodāmō vnā fili-
quā ad accipiēdos thesauros sempitnos .
Siliquā laboris ad req̄em incredibilem : fm
qd dictum ē iuxta incredibilem modū : z in
incredibilem modum eterne glie pondus
opaf . Gaudes ad tps : noli ibi p̄fidere : tri-
stis es ad tps : noli desperare . Nō te corrū-
pat felicitas : z nō frangit aduersitas : ne for-
te dicas in animo tuo : Non pōt fieri : vt de-
us admittat ad se iniquos : qui iustos ipos
emendat : vt saluet : qui ideo emendat : vt
erudiat . Si iustus vix saluus fiet : pecca-
tor z impius vbi parebūt : Nunqd adhe-
ret tibi sedes iniquitatis : Ad est nūqd adhe-
ret tibi sedes impioz q̄ fingis dolores in p̄-
cepto . Qui z istos filios sic voluisti exerce-
re z erudire : sic voluisti eis p̄cepta dare : vt
nō essent sine timore : ne amarēt aliqd ali-
ud : z obliuiscerēt te verū bonū suū . Bon⁹
ē deus . Si cessaret de⁹ z nō misceret ama-
ritudines felicitatib⁹ seculi : obliuisceremur
eū . S; vbi angores molestiarū faciūt flu-
ctus aīe : fides illa q̄ ibi dormiebat : excita-
tur . Tranquillū enī erat qm̄ dormiuit chri-
stus in mari : illo dormiente tēpestas orta
est : z ceperūt picitari . Ergo in corde chri-
stiano z tranquillitas erit z pax : sed q̄dū
vigilat fides nra : si aut̄ dormit fides nra :
piclitamur . Hoc enī significat dormiēs cri-
stus : qz qdam obliuiscunt fidē suā : z picli-
tantur . Sed quō illa nauis cuz fluctuaret
excitat⁹ ē christ⁹ a fluctuātib⁹ z dicētib⁹ :
Bñe p̄m⁹ : surrexit ille : impauit tēpestati-
bus : impauit fluctib⁹ : cessauit piculum : fa-
cta ē tranquillitas . Sic z te cū turbāt con-
cupiscētie male : p̄suasiones male : fluctus
sūt : tranquillabunt . Nā desperas et putas
te non p̄tinere ad dñm : euigilet fides tua :
excita christus in corde tuo : surgente fide-
iam agnoscis vbi sis . Et si forte temptant
fluctus p̄cupie intueris qd p̄misit deus : z

dulcedo p̄missorū faciet te cōtemptorem
dulcedinū seculi . Et si forte multe vrgent
mune potentū maloz : z ipse te expellit de
iusticia : attēdis qd minaf de⁹ : Ite i igne
eternū q̄ paratus ē diabolo z angel⁹ eius : z
nō dimittis iusticiā . Timēs q̄ ignē sempl-
ternū : p̄temnis dolores tpales : z p̄ eo qd
p̄misit de⁹ : cōtēnis tpalem felicitatē . P̄ro-
misit requiē : patere molestiā : minaf ignem
eternū : Cōtēnne dolores tpales : z euigi-
lante christo tranquillet cor tuū : vt ad por-
tum quoq; puenias . Nō enī nō p̄pat por-
tum q̄ parauit nauim : Nunqd adheret ti-
bi sedes iniquitatis : qui fingis dolores i p̄-
cepto : Be hoib⁹ qdē mal⁹ exercet nos : z de il-
lorū infecutiōib⁹ nos erudit . Be malicia
mali flagellaf bonus : z de suo emēdaf fi-
lius : ita fingit dolor in p̄cepto . Qd illos
deus posse p̄mittit : hoc faciūt mali hoies
q̄bus ad tps parcat . Quid enim sequitur
Captabūt in aīam iusti . Quare ca-
ptabūt : Quia veruz crimē non inueniunt
qd obijciāt . Quid enī captauerūt i dño :
Cōcinnauerūt falsa crimina : qz vera inue-
nire nō potuerūt . Et sanguinem inno-
centē condemnabūt . Quare s̄ totum
fit : in p̄sequētib⁹ declarabit . **Et fact⁹
est mihi : inq̄r : dñs in refugiu .** Nō q-
reres tale refugiu si nō piclitareris : si ideo
piclitatus es vt q̄reres : qz ille fingit dolores
in p̄cepto . Facit mihi de malicia malozum
tribulationē : punct⁹ tribulatiōe cepi q̄rere
refugiu quod in illa felicitate seculari de-
sieram q̄rere . Quis enim facile recordaf
deū qui semper felix est : z spe presenti gau-
det : **Recedat spes seculi : z accedat spes
dei : vt possit dicere : Et factus est mihi do-
minus in refugiu .** Ad hoc doleam vt fiat
mihi dñs in refugium . **Et deus me⁹ in
auxilium spei mee .** Qdodo enī dñs
spes . Qdū enī hic sumus : in spe sum⁹ : nō
dum in re . Sed ne in spe deficiam⁹ : adest
p̄missor erigens nos : z tempans ipa mala
que patimur . Non enim frustra dictuz est :
Fidelis deus qui nō sinit vos temptari su-
pra q̄ potestis ferre : sed faciet cum tēpta-
tiōe etiā exitū vt possit sustinē . Sic mittat
i fornacē tribulatōis : vt coq̄t vas : n̄ vt frā-
gat . **Et fact⁹ sē mihi dñs in refugium : z de⁹
me⁹ in auxilium spei mee .** Cū q̄ qui tibi vi-
debatur quasi iniustus esse : quia p̄cit mal⁹ :
vide quō iā corrigaf psalm⁹ : et tu cū psal-
mo corrigere . Nō enī voces tuas habebat
psalmus . Que sūt voces : **Uisq; p̄ctōres**
BB 4

Alia lra.
radiutorium

Alia fra
t non habet
iniquitatē ipoz
t in malicia
tillos

dhie: vsq̄quo pctōres gloriabunt: Psalmus voces tuas habebat: mō ḡ tu habeto voces psalmi. Que sunt voces psalmi: Et fact⁹ est mihi dñs in refugiu: ⁊ de⁹ me⁹ i auxiliū spei mee. Et reddet ill⁹ dñs i fm opa eozū: ⁊ i fm maliciā eozū dispdet eos. Ad vacat qd̄ ait fm maliciā eoz. Adhibi de ill⁹ pstat: ⁊ tñ malicia eorum dñ: nō bñficia eoz. Lerte enī de malis exercet nos: flagellat nos. Ad quā rez flagellat: Utiq̄ ad regnum celoz. Flagellat enī oēm filiū quē recipit. Et q̄s ē filius cui nō det disciplinā p̄ ei⁹: Qd̄ cū facit deus ad hereditatē sempiternā nos erudit: ⁊ b̄ nobis pstat sepe de mal⁹ hoib⁹ in qb⁹ exercet ⁊ pficit dilectōz n̄ram: quā vult extēdi vsq̄ ad inimicos. Neq̄ enī est pfecta dilectio chustiani: nisi cū implet qd̄ chust⁹ p̄cepit: Diligite inimicos v̄ros: bñfacite his q̄ vos oderūt: ⁊ orate p̄ eis q̄ vos psequūt. Hinc ip̄e diabolus vincit: hic victorie corona p̄cipit. Ecce q̄ta nobis pstat de⁹ de mal⁹ hoib⁹: nec tñ fm id qd̄ de ill⁹ nobis prestat: s̄ fm maliciā eozū retribuet eis. Uide te enī q̄ta nob̄ pstat de ip̄o immanissimo scelere Jude traditoris. Judas q̄ppe tradidit ad passionē filiū dei: ⁊ p̄ passionem filij dei oēs gentes redēpte sunt ad salutē: nec tñ p̄ salute gentiū merces reddita ē Jude: s̄ p̄ eius malicia debitū suppliciu⁹ retributum ē. Nā si traditio chustī: ⁊ nō tradētis anim⁹ p̄siderandus ē: hoc fecit qd̄ fec̄ de⁹ p̄r: de quo scriptum ē: qz filio pp̄rio nō pep̄cit: s̄ p̄ nobis oib⁹ tradidit eū. Hoc fecit Judas qd̄ fecit ip̄e dñs chust⁹: de quo scriptum ē: Qui seip̄m tradidit p̄ nobis oblationē ⁊ hostiā deo in odorē suauitatis: Et itez: Sic chustus inqt̄ dilexit eccliam suā: ⁊ seip̄m tradidit p̄ ea: ⁊ tñ ḡras agim⁹ deo p̄ri: q̄ vnico filio suo nō pep̄cit: s̄ p̄ nob̄ tradidit eū. Ḡras agim⁹ ip̄i filio q̄ seip̄m tradidit p̄ nobis: ⁊ in eo voluntatē p̄ris impleuit: Et detestamur Judā de cui⁹ facto nobis tñ bñficiū p̄stat de⁹: ⁊ recte dicimus: Reddidit ei dñs fm iniquitatē ei⁹: ⁊ fm maliciā ei⁹ dispdidit eū. Non enī ille p̄ nobis tradidit chustū: s̄ p̄ argēto quo vendidit eū: q̄uis traditio chustī sit n̄ra redēptio: ⁊ chustī venditio sit n̄ra redēptio. Sic ⁊ illi q̄ martyres p̄secuti sunt: p̄sequēdo in fra: i cellū mittebāt: Et sciētes q̄dem p̄ntis vite damnū inferebāt: nesciētes aut̄ future vite lucrū p̄ferebant. Quicūq̄ tñ p̄seuerauit i odio iniusto iustoz: reddidit eis dñs fm

iniquitates eoz: ⁊ fm maliciā eoz dispdidit eos. Sicut enī mal⁹ obest bonitas iustozū: sic bonis p̄dest iniquitas impioz. Nā ⁊ dñs dicit: Ego veni: vt q̄ nō vidēt videant: ⁊ q̄ vident ceci fiāt. Et ap̄ls: Alijs q̄dē inquit sum⁹ odor vite in vitā: alijs aut̄ odor mortis in mortē. Malicia v̄o iniquoz: sinistra sunt arma iustoz: sicut idē dicit ap̄ls. Iper arma iusticie dextra ⁊ sinistra: id ē p̄ gloriā ⁊ ignobilitatē: atq̄ ita deinceps cetera: ex eq̄tur dextra arma demōstrās gliaz dei: fama⁹ veritatis q̄ cognoscebāt q̄ viuebant: q̄ nō mortificabāt: q̄ gaudebāt: q̄ multos ditabāt: q̄ oīa possidebant. In sinistra v̄o q̄ ignobiles ⁊ male fame habebāt: q̄ seductores putabāt: q̄ ignorabāt: occidebātur: coercēbant: p̄tristabant: egere ac nihil h̄re videbant. Et qd̄ mirū si milites chustī ⁊ dextris ⁊ sinistris armis diabolū expugnant: Sicut aut̄ pax hoib⁹ bone volūtat̄: ⁊ qñ sunt alijs odor mortis in mortem: sic ⁊ interitus hoib⁹ male volūtat̄. Et qñ iustis arma sunt sinistra ad salutem. Itaq̄ reddet ill⁹ nō fm n̄raz vtilitatē q̄ de ip̄is sit: s̄ fm ip̄oz iniquitatē quam diligēdo oderūt aīas suas: ⁊ nō fm bñficiū qd̄ nobis de ip̄is p̄stat honorat eos q̄ etiā mal⁹ bñ v̄tutur: Scdm maliciā eoz dispdet eos. Dñs deus noster. Toleret ḡ iust⁹ iniustū: toleret tp̄alem impunitatē iniusti: temp̄ labor iusti: s̄ iustus ex fide viuit. Non ē enī alia iusticia hoīs in hac vita: nisi ex fide viue q̄ p̄ dilectionē opaf. Si enī ex fide viuit: credat ⁊ sibi futurā req̄em post p̄sentes laborē: ⁊ ill⁹ sempiternos cruciat⁹ post p̄sētē exultationē. Et si fides p̄ dilectōz opatur: diligat etiā inimicos: ⁊ q̄tuz in ip̄o est p̄desse ill⁹ velit. Ita enī faciet ne sibi obsint illi cū s̄ velint: ⁊ qñ forte p̄tatez acceperit: qñ nocēdi ⁊ dñandi: sursū cor habeat vbi ei nemo nocet: doctus ⁊ erudit⁹ ex lege dei vt mitiget a dieb⁹ malignis: donec fodiat peccatori fouea. Si enī in lege dñi voluntas eius est: ⁊ in lege eius meditabit die ac nocte: cuius cōuersatio in cel⁹ est: de firmamento lucet sup̄ terrā. Uñ iste psalmus titulum de quarta sabbati accepit: quando facta sunt luminaria: vt omnia faciat sine murmuratiōe v̄bum vite habēs i natione tortuosa ⁊ puerfa. Sic enī stellas i celo nō extinguit nox: sic mētes fidelium inherentes firmamēto scripture dei non vicit iniquitas. Et hoc ip̄m qd̄ ⁊ n̄ra terrena dant: aliqñ in p̄tate malozū: nō solū ad nostram p̄

tinet eruditione: vt fiat nobis dominus in re-
fugiū: et deus in auxiliū spei nr̄e: sed etiam
ad ipsius p̄toris foueā pficit: de quo in alio
psalmo dicit: Inclinabit et cadet cū domina-
bit pauper. Forte onerosa fuit vobis lōgi-
tudo finonis: q̄s in ista alacritate studij
vri non h̄ apparet. Sed si ita est ignoscite
p̄mo: q̄ iussus feci: nam dñs de⁹ nr̄ per cōs
mibi fratres iussit in q̄bus habitat: Nō enī
tubet de⁹: nisi de sede sua. Beinde q̄ tātū
audi fuitis nr̄i: cōfitemur et nos audi fui-
mus vri. Consolet̄ ḡ deus nr̄ istū laborez:
vt sudor iste nr̄ sit vobis in p̄fectū salutis:
nō in testimonium accusatiōis. Hoc dico
fres: vt ex eo qd̄ audistis: pficiatis et rumi-
nenis vobiscū. Non vos p̄mittatis obliui-
sci: non solū ista recogitādo et colloquēdo:
s̄ etiam ita viuēdo. Bona vita enī ex p̄ce-
ptis dei que agit: tanq̄ stilius est: qd̄ audi-
tur scribēs in corde: si in cera scriberet: fac-
ile deleret: Scribite illud in cordibus vris:
moribus vris: et nunq̄s delebit̄.

Explicit Tractatus de ps̄: XCMII.
Incipit Tractatus de ps̄: XCMIII.

Ego vellem fratres: vt p̄rem nostrū
potius audirem⁹: sed et h̄ bonū est:
vt patri obediam⁹. Quia ergo ius-
sit nobis qui dignat̄ orare p̄ nobis de pre-
senti psalmo: qd̄ dñs de⁹ oim̄ nr̄m donare
dignabit̄: loquar caritati v̄re. Est autē
psalmi titul⁹. **Laus cāntici ipsi David.**
Laus cāntici et hilaritatē significat: q̄ cant⁹
est: et deuotionē: q̄ laus est. Quid enī ma-
gis hō debet laudare: q̄ id qd̄ sic placet vt
nō possit displicere: Securitas ḡ laudis in
laude dei est. Vbi laudator securus ē: vbi
nō timet ne de laudato erubescat. Et lau-
dem⁹ ergo et cantemus: hoc est cū hilarita-
te et cū leticia laudem⁹. Quid autē laudatu-
ri sum⁹: ipse psalmus sequētib⁹ versibus
indicat nobis.

Expositio psalmi.
Venite exultem⁹ dño. Inuitat
ad magnas epulas exultādū: nō se-
culo: s̄ dño. Nisi enim esset in h̄ se-
culo exultatio mala q̄ distinguenda est ab
exultatiōe bona: sufficeret dicere: Venite
exultem⁹. Sed breuif̄ distinxit. Quid ē be-
ne exultare: Bñō exultare. Ergo exultatiō
mala: est exultare seculo. Exultatio bona ē
exultare deo. Ipse debes dño exultare: si
vis securus mūdo insultare. Quid enī autē
venite: Vñ vocat vt veniant: cū qd̄ vult
exultare dño: nisi q̄ longe sunt: vt venien-
do p̄inquet̄: p̄inquando accedat̄: acce-

dendo exultent. Vñ autē longe sunt: Nam
qd̄ locis longe pōt hō esse ab eo q̄ vbiq̄ ē:
Vñ esse ab eo lōge: Quo ibis vt lōge sis:
Nam qd̄ p̄tor qd̄ ē: s̄ tñ cum spe salutis
penitēs et dolēs de peccatis: et metuēs irā
dei: et volēs placare deum: sic in alio psal-
mo loquit̄. Quo ibo a spū tuo: et quo a fa-
cie tua fugiam. Si ascēdero in celuz: tu ibi
es. Quid ḡ restat: Q̄ si ascēderit in celū:
ibi inueniet deū. Ut longe fugiat a deo q̄
iturus ē: Vide qd̄ dicat: Si descēdero ad
infernū ades. Si ḡ ascēdēdo in celū ibi in-
uenit deū: descēdēdo ad infernū nō fu-
git deū: quo itur⁹ est: quo fugitur⁹ ē ab illo
irato: nisi ad ipm̄ placatū. Et tñ cum oīno
nō possit fugere ab illo q̄ vbiq̄ ē: nisi qui-
daz lōge essent a deo: nō diceret: Popul⁹
iste labijs me honorat: cor autē eorū longe
ē a me. Nō ḡ loco quisq̄ lōge ē a deo: sed
dissimilitudine. Quid est dissimilitudine:
Mala vita: mal⁹ morib⁹. Si enī bonis mo-
rib⁹ p̄inquat̄ deo: mal⁹ morib⁹ recedit a
deo. Vñ ḡ idemq̄ hō corpe stās vno lo-
co et amādo deū: accedit ad deū: et amādo
iniquitatem: recedit a deo. Nusq̄ pedes mo-
uet: et tñ pōt accedere et recedere. Pedes
enī nr̄i in h̄ itinere: affect⁹ nr̄i sunt. P̄out
q̄s affectū habuerit: putat q̄s amores ha-
buerit: ita accedit vt recedit a deo. Nonne
plerūq̄ dicim⁹ qñ inuenimus aliq̄ dissilia:
hoc longe est ab illo: Vñ aliq̄s duos forte
hoies cōpamus: duos eq̄s: duas vestes: et
dixerit aliqd̄ sile: Nec vestis tal̄ ē qual̄ illa:
aut iste hō tal̄ ē qual̄ ille: quid ali⁹ dicit q̄
dicit: Absit: longe ē ab illo. Quid ē lōge ē
ab illo: Dissimilē ē illi. Et iuxta stāt: et tamē
iste lōge ē ab illo. Vno vō iniq̄ pares vita
et morib⁹: s̄ vñ sit in oriente: al̄ in occide-
te: iuxta inuicē sunt. Et duo iusti s̄: alter
sit in oriēte alter in occidēte: secū sunt: q̄ in
deo sunt. Cōtra vnus iustus: al̄ iniquus:
etiā si vna catena ligent̄: multum a se sepati
sūt. Ergo si dissimilitudine recedim⁹ a deo:
similitudine accedim⁹ ad deū. Qua similitudi-
ne: Ad quā facti sum⁹: quā in nob̄ peccan-
do corruperam⁹: quā p̄tor remissione re-
cepim⁹: q̄ in nobis renouat̄ int⁹ in mēte: vt
tāq̄ resculpat̄ in nūmo: id ē in aīa nr̄a ima-
go dei nr̄i: et redeam⁹ ad thesauros ei⁹. Nā
et inde fres de nūmo voluit dñs nr̄ Iesus
christ⁹ oñdere tēptatorib⁹ suis: qd̄ querat
deus. Quādo enim de tributo cesaris q̄rē-
tes causam calūnie: consulere mḡm veri-
tatis voluerunt: et consulendo temptare: